

Resolusjon Gudstjenestereformen

UKM 2014 har blitt invitert til å komme med innspill til evalueringen av gudstjenestereformen i 2017. I sak 07/14 gjør vi dette, og saken oversendes Kirkerådet som et innspill til evalueringsprosessen. UKM 2014 har behov for å løfte noen poeng om hvordan gudstjenestereformen har tatt form som ikke nødvendigvis hører hjemme i sak 07/14. Som nevnt sendes sak 07/14 til Kirkerådet, men denne resolusjonen sendes bredere ut i Den norske kirke.

Det har nærmest blitt en opplest og vedtatt sannhet at gudstjenestereformen har sitt utgangspunkt i sak 05/03 "Hva slags gudstjeneste vil vi ha?". I UKM-saken i 2003 ble bakgrunnen beskrevet:

"I mai 2001 ba Kirkerådets Nemnd for gudstjenesteliv om å utrede spørsmålet om større fleksibilitet i høymessen. Når UKM igjen tar opp dette spørsmålet er det for å få fortløpende i denne prosessen, samt å si noe om hvilken retning vi mener arbeidet bør ta."

UKM-saken i 2003 traff en prosess som hadde foregått over lengre tid i kirken. Det hadde allerede vært en del forsøksliturgier og Bispemøtet hadde hatt dette som sak. Finn Wagle hadde dessuten skrevet en betenkning (1999/2001). Vedtaket fra UKM 2003 møtte derfor et behov i kirken, men var altså ikke igangsetteren av gudstjenestereformen.

Finn Wagle skriver: *De (UKM 2003) ønsker et oppbrudd fra en holdning til gudstjenesten som er for regelstyrt til det de kaller en mål og kompetansestyrt ordning. De er opptatt av gudstjenestens grunnstruktur og hvilke faste ledd som alltid skal være med. De er opptatt av at gudstjenesten er for deltakere og utfordrer til større deltakelse. Og de vil styrke gudstjenesten stedegne karakter.*

UKM 2014 mener at gudstjenestereformen slik den tok form ikke kan sies å være helt i tråd med det UKM i 2003 ønsket.

Man ønsket altså en større fleksibilitet i høymessen med mindre regler. Det kan argumenteres for at gudstjenesten har blitt mer regelstyrt etter den nye reformen, enn den var i ordningen fra 1978 og at vi har fått en liturgireform, innbakt i en gudstjenestereform. Det var større mulighet for fleksibilitet i det som ble kalt "spesialgudstjenester", enn slik det er i dag – hvor man er nødt til å få godkjent en fast liturgi for flere år fremover i tid av biskopen.

Det UKM 2014 ønsker er større frihet i gudstjenestens form og innhold, spesielt i musikalske uttrykk samt at enkelte liturgiske ledd skal kunne varieres i uttrykksform. Dette har blitt ivaretatt noe igjennom økt stedegngjøring, likevel har det kun blitt

bestemte alternativer en kan velge mellom og det kan stilles spørsmål ved om fleksibilitet som var ønsket har blitt oppnådd. Økt stedegengjøring var noe 2003 ønsket, og UKM 2014 ser at reformen har vært i tråd med dette. Meningen var å kunne ha friere tøyler til å tilpasse gudstjenesten slik at den vil føles aktuell for medlemmene i menigheten. En del steder ivaretar egne gudstjenestegrupper tanken om stedegengjøring og ung involvering, men dette gjelder på langt nær alle menigheter i landet. Dette gjør at gudstjenestereformen har variert svært mye avhengig av hvordan involvering av ungdom i planlegging og gjennomføring av gudstjeneste fra før.

UKM 2014 oppfordrer alle menigheter, prester, kantorer med flere tar med anliggende fra denne resolusjonen ved evaluering av gudstjenestereformen og jobbingen videre lokalt.

UKM 2014 ønsker å løfte frem viktigheten av å ha fleksibilitet og valgfrihet i valg av musikk og uttrykksformer.

UKM 2014 oppfordrer alle menigheter til å jobbe videre med unges og andres involvering gjennom egne gudstjenestegrupper.

UKM 2014 poengterer at det ikke var UKM 2003 som var utgangspunktet for gudstjenestereformen.